

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 154/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosť L. K., zastúpeného advokátkou JUDr. Darinou Solárovou, Škultétyho 3, Košice, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 16 CoE/138/2013-54 z 24. októbra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2013 doručená sťažnosť L. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 16 CoE/138/2013-54 z 24. októbra 2013.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že 11. februára 2009 doručil súdnemu exekútorovi návrh na začatie exekúcie, ktorým sa domáhal od povinného S. s. r. o. vymoženía pohľadávky v sume 36 166 Sk priznanej na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

Okresný súd Košice II (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. 38 Er/364/2009-21 zo 16. marca 2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie povolenia na vykonanie exekúcie zamietol. Krajský súd uznesením č. k. 16 CoE/160/2012-35 z 3. októbra 2012 predmetné uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Následne okresný súd uznesením zo 14. novembra 2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie povolenia na vykonanie exekúcie opätovne zamietol a krajský súd uznesením č. k. 16 CoE/138/2013-54 z 24. októbra 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) potvrdil predmetné uznesenie okresného súdu zo 14. novembra 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol, že podal *«návrh v základnom civilnom konaní 19 C 228/2003 príslušnému súdu podľa § 164 O. s. p. návrh na opravu výroku vyššie označeného rozsudku, tak aby tento obsahoval sumu 36.166.-Sk, ktorú je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi a teda tak aby bola táto suma exekučným titulom, keďže uvedenie skutočnosti, v rozsudku Krajského súdu... zo dňa 22. augusta 2007 č. k. 5 Co 72/2007-109/vid' 3 odsek na strane 5 cit. rozsudku/, že rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 12. 2006 č. k. 19 C 228/2003-75 v nenapadnutej odvolaní časti nadobudol právoplatnosť a teda stal sa aj vykonateľným, pokiaľ ide o túto sumu 36.166.- Sk, je z hľadiska jeho vykonateľnosti zatiaľ nevykonateľný.*

Preto sťažovateľ na odporúčanie odvolacieho súdu navrhol opravu výroku v rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 12. 2006 č. k. 19 C 228/2003-75, či už nadriadeným odvolacím súdom navrhnutou formou v zmysle odporúčania odvolacieho súdu

alebo „v časti sumy 36.166.- Sk.“ sťažovateľom od r. 2007 mnohokrát navrhovanou jednoduchšou formou a opravou zrejmej nesprávnosti rozsudku vykonať vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti v úvodzovkách uvedeným textom na označenom rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 12. 2006 č. k. 19 C 228/2003-75 t. j. v jeho nenapadnutej časti odporcom, v základnom civilnom konaní, čo do sumy 36.166.- Sk, keďže aj odvolací súd jednoznačne, jasne a zrozumiteľne názor sťažovateľa spočívajúci v tom, že odporca sťažovateľovi dlhuje 36.166.-Sk podľa rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 12. 2006 č. k. 19 C 228/2003-75 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. augusta 2007 č. k. 5 Co 72/2007-109 /vid' 3 odsek na strane 5 cit. rozsudku/, potvrdil a keďže Exekučný poriadok je nedokonalý a nereagovalo sa pri jeho koncipovaní na rozhodovacia prax odvolacích súdov a preto, že túto nedôslednosť môže napraviť toho času už len konajúci ústavný súd svojim spravodlivým rozhodnutím...

Pretože doposiaľ Okresný súd Košice I. o návrhu sťažovateľa na opravu výroku v rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 12. 2006 č. k. 19 C 228/2003-75 dodnes nerozhodol neostáva sťažovateľovi iné ako domáhať sa v zákonnej lehote súdnej ochrany na ústavnom súde, pretože dovolanie proti uzneseniu nadriadeného Krajského súdu... pod č. k. 16 CoE/138/2013-54 zo dňa 24. októbra 2013 nie je prípustné a inak by mu uplynula aj 2 mesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti.».

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. októbra 2013 sp. zn. 16 CoE/138/2013-54 základné právo L. K. na súdnu a právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... porušené bolo.

Zrušuje rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. októbra 2013 sp. zn. 16 CoE/138/2013-54 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania 284,08 Eur... na účet jeho advokátky JUDr. Dariny Solárovej...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namietá porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu.

Ústavný súd zo sťažnosti zistil, že krajský súd napadnutým uznesením potvrdil ako vecne správne rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 38 Er/364/2009 zo 14. novembra 2012, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Svoje rozhodnutie odôvodnil aj tým, že *„súd prvého stupňa správne rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože zo žiadneho výroku exekučného titulu nevyplýva priznanie sumy 36.166,- Sk, ktorej*

vymoženia sa oprávnený v predmetnom exekučnom konaní domáhal. Keďže exekučný súd vykonáva iba to, čo je uvedené vo výroku exekučného titulu, pretože iba výrok rozhodnutia má záväzný a vykonateľný charakter, nebolo možné prihliadať na odôvodnenie exekučného titulu, konkrétne zmeňujúceho rozsudku krajského súdu, na ktoré oprávnený poukazoval.“.

V závere tiež uviedol, že „je v záujme oprávneného podať v zmysle § 164 O. s. p. v základnom civilnom konaní príslušnému súdu návrh na opravu výroku rozsudku tak, aby obsahoval sumu požadovanú oprávneným v tomto exekučnom konaní a bol tak spôsobilým exekučným titulom, keďže uvedenie skutočnosti, že rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť pokiaľ ide o túto sumu, v odôvodnení rozsudku je z hľadiska jeho vykonateľnosti nepostačujúce“.

Sťažovateľ sa v sťažnosti domáhal zrušenia napadnutého uznesenia krajského súdu iba z dôvodu, že „doposiaľ Okresný súd Košice I. o návrhu sťažovateľa na opravu výroku v rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 12. 2006 č. k. 19 C 228/2003-75 dodnes nerozhodol neostáva sťažovateľovi iné ako domáhať sa v zákonnej lehote súdnej ochrany na ústavnom súde“.

Z uvedených námietok teda vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa (kvalifikovane zastúpeného advokátkou) treba považovať vo vzťahu ku krajskému súdu za neodôvodnenú, pretože ten v odôvodnení podanej sťažnosti nenamieta arbitrárnosť právnych záverov krajského súdu, ale postup Okresného súdu Košice I.

Sťažnosť je teda chaotická a vyznačuje sa zmätočnosťou svojho obsahu, ktorá vyúsťuje do nedostatku jednej zo zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti požadovanej ustanovením § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorou je logické, kompaktné a dostatočne určité odôvodnenie návrhu. Odôvodnenie tejto sťažnosti v žiadnom prípade nekorešponduje s petitom sťažnosti sťažovateľa, ktorým je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa jeho sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne III. ÚS 604/08, III. ÚS 210/2010).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2014